

койно продължилъ царедворецътъ, всѣки единъ робъ мисли само за едно нѣщо: кога ще бѣде пуснатъ на свобода, за да се отърве отъ робството. А Вий самъ пуснахте на свобода единъ отъ Вашитѣ роби, като при това му дадохте и много пари. Мислите ли сега, че той доброволно пакъ ще се върне тука?“ — „Може и така да е, замислено проговорилъ царътъ, ами ако робътъ ми се завърне, тогава, какво ще правишъ ти?“ „Тогава, още по спокойно рекалъ царедворецътъ, тогава ще залича Вашето име отъ списѣка и вмѣсто него ще пиша името на този робъ.“ Царътъ се засмѣлъ и, зарадванъ отъ умния отговоръ на своя съвѣтникъ, заявилъ му, че го повишава въ по-голѣмъ чинъ.

ГАТАНКА.

1.

Не е дърво, а съ листа е;
Не е дреха, а ушита;
Безъ езикъ е, пѣкъ говори,
Ако нѣкой я попита.

2

Умъ за себе си тя нѣма,
Но на другитѣ умъ дава;
Често пѣти тя ни служи
За утѣха, за забава

3.

Всѣки отъ васъ, що съ внимание
Постоянно я прѣглежда,
Въ него се напълно има
Обещающа надежда.

Л. Бобѣвски.

